

O akşam Sinan, yatmadan önce çok dua etmişti. Çünkü Peygamber Efendimizi, rüyasında görmek istiyordu. Gözlerini kapatır kapatmaz, kendini rüyalar ülkesinde buldu. O an karşısında Rüya Kuşu duruyordu.

Sinan heyecanla:

-Aaa... Rüya Kuşu! Peki, ben buraya nasıl geldim?

-Bu gece sen, benim misafirimsin. Hem senin Peygamber Efendimizi çok sevdiğini ve O'nu görmek istediğini duydum.

-Evet, çok istiyorum.

- O hâlde zaman yolculuğuna hazır mısın?

- Hazırım.

Rüya Kuşu gülümseyerek:

-Şimdi seni Peygamber Efendimizin doğduğu geceye götüreceğim, dedi.

Sinan sevinerek, hemen Rüya Kuşu'nun sırtına bindi. Ardından, gökyüzünde parlayan ay ve yıldızlar arasında harika bir yolculuğa başladılar. Sinan, yükseklerde uçtuğu için çok mutluydu! Rüya Kuşu, birden Sinan'a gökyüzünde ışıl ışıl parıldayan bir yıldız gösterdi:

-Sinan, bak! Şu yıldızın ismi Şira. Peygamber Efendimizin biraz önce doğduğunu müjdeliyor, dedi.

Sinan, duyduklarına inanamıyordu.

Az sonra, ışıklı bir evin üzerine gelmişlerdi.

Rüya Kuşu:

-Bak, burası Peygamber Efendimizin doğduğu ev, dedi.

Sinan:

-Bu ev ne kadar çok parlıyor, dedi.

Rüya Kuşu gülümseyerek:

-O parıldıyanlan ışıklar, Peygamber Efendimizin nuru. Etrafa yayılan bu gül kokusu da O'nun kokusu, dedi.

Sinan da:

-Evet! Çok güzel bir koku, dedi.

Bunun üzerine Rüya Kuşu, Sinan'a merakla sordu:

-Peki, sen Peygamber Efendimizin ismini biliyor musun?

-Tabi ki biliyorum! Hazreti Muhammed.

-Aferin sana Sinan, dedi Rüya Kuşu.

Ardından gökyüzü, güneşin ilk ışıklarıyla aydınlandı. Rüya Kuşu, gökyüzünde uçmaya devam ediyordu. Az sonra, çok kalabalık bir pazara geldiler. Sinan şaşkınlıkla:

- Burası neden kalabalık, diye sordu.

Rüya Kuşu:

- Peygamber Efendimiz doğduğu için her yer bereketlendi. Artık pazarlarda çeşit çeşit meyve ve sebze satılıyor, dedi.

Sonra da Rüya Kuşu, Sinan'a gözlerini kapatmasını söyledi. Sinan gözlerini açtığında, yüksek bir tepeye gelmişlerdi. Bu yemyeşil tepede kuzular otluyordu.

Sinan:

- Kuzular çok sevimli gözüküyor, dedi.

Rüya Kuşu da:

- Peygamber Efendimiz, bebekliği boyunca burada kalmış. O'na süt annesi Halime Hanım bakmış, dedi.

O sırada Sinan, Rüya Kuşu'nu dikkatle dinliyordu.

Rüya Kuşu, kanatlarını hızlıca çırpmaya başladı.

Acaba, şimdi nereye gidiyorlardı?

Yüksek tepeleri aştıktan sonra Rüya Kuşu:

- İşte bak! Şu gördüğün, kutuya benzeyen bina da Kâbe.

Sinan merakla:

- Kâbe ne demek, dedi.

- Müslümanların, Allah'a ibadet ettikleri ilk kutsal yer.

Kâbe, bütün Müslümanlar için çok önemli, dedi Rüya Kuşu.

Biraz sonra da Sinan'a doğru bakarak:

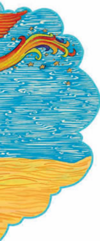
- Seni, şimdi farklı bir zamana götüreceğim, dedi.

Bulutların arasından hızla ilerleyerek, hurma ağaçlarının olduğu yere geldiler.

Rüya Kuşu:

- Sinan, bak! Güzel Medine şehrine geldik, dedi.

Tam o sırada, aşağıda büyük bir kalabalık görmüşlerdi. Oradaki insanların kimisi taş, kimisi de su taşıyordu. Daha çok yaklaştıklarında Sinan, yüzü ay gibi parlayan birisini gördü. Gözlerini ovuşturarak, ne olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Rüya Kuşu kanatlarıyla işaret ederek:

- Peygamber Efendimizi görüyor musun, dedi.

Sinan şaşkınlıkla:

- Peygamber Efendimiz mi? Aaa... Ne kadar güzelmiş, dedi.

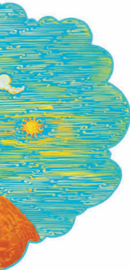
O sırada Peygamber Efendimiz, Mescid-i Nebevinin yapımında arkadaşlarına yardımcı oluyordu.

Sinan, hâlâ gördüklerine inanamıyordu.

Büyük bir heyecanla:

- Canım Peygamberim! Seni çok seviyorum, dedi.

Ardından Sinan, Rüya Kuşu ile birlikte bulutların arasında hızla ilerlemeye devam etti. Biraz sonra da, Nur dağının tepesinde durdular. Rüya Kuşu:

- İşte burada Allah, Peygamber Efendimize kutsal kitabımız Kur'ân-ı Kerîm'i göndermeye başladı. Daha sonra da Peygamber Efendimiz, Kur'ân-ı Kerîm'i herkese tanıttı. Her zaman güzel davranışlarıyla etrafındaki insanlara örnek oldu. Bizler, O'nu çok seviyoruz, dedi.

Ardından Rüya Kuşu devam etti:

- Sinan, artık seninle yolculuğumuz sona erdi. Çünkü başka çocuklar da rüyalar ülkesinde beni bekliyor.

Sinan, Rüya Kuşu'nun kanatlarını okşayarak:

- Çok güzel bir yolculuk geçirdim. Teşekkür ederim Rüya Kuşu, dedi ve Allah'a şükretti.

Sinan, uyandığında kendini çok mutlu hissediyordu. Ellerini açıp:
- Allah'ım, Peygamber Efendimizi çok seviyorum! İnşallah O'nu yine rüyamda görürüm, dedi. Sonra, koşarak anne ve babasının yanına gitti. Çünkü, bu güzel rüyayı anlatmak için çok sabırsızlanıyordu.